

ala

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Łukasz Szmit

ul. Rynek Jeżycki 1/5
60 - 847 Poznań

tel. 618428719
fax. 616223928

Poznań, dnia 15 września 2014 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy**

za pośrednictwem:

**Sejmik Województwa
Kujawsko – Pomorskiego
pl. Teatralny 2
87 – 100 Toruń**

Skarżący:

Sławomir Michalski
ul. Sielska 19
85 – 790 Bydgoszcz
- zastępowany przez:
r.pr. Łukasza Szmit
Kancelaria Radcy Prawnego Łukasz Szmit
ul. Rynek Jeżycki 1/5, 60-847 Poznań

Organ:

Sejmik Województwa
Kujawsko – Pomorskiego
pl. Teatralny 2
87 – 100 Toruń

Skarga

na uchwałę nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podziału obszaru województwa kujawsko – pomorskiego na okręgi wyborcze, ustalenia ich numerów i granic oraz liczby radnych wybieranych w tych okręgach wyborczych do Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego.

Działając w imieniu i na rzecz mojego Mandanta Sławomira Michalskiego, na podstawie art. 3 § 2 pkt.5, art. 50 § 1, art. 52 § 4, art. 53 § 2 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi¹, składam skargę na uchwałę nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podziału obszaru województwa kujawsko – pomorskiego na okręgi wyborcze, ustalenia ich numerów i granic oraz liczby radnych wybieranych w tych okręgach wyborczych do Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego, zarzucając jej naruszenie:

1. art. 463 § 1 w zw. z art. 18 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy² poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że jednolitą normę przedstawicielstwa oblicza się przez podzielenie liczby mieszkańców województwa ustalonej na podstawie rejestru wyborców, podczas gdy przepis ten nie odsyła do rejestru wyborców jako właściwego do ustalenia liczby mieszkańców województwa,
2. art. 373 § 2 u.k.w. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na jego zastosowaniu w sytuacji, gdy nie wystąpiły przesłanki do jego zastosowania.

W związku z powyższym wnoszę o:

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a,
2. przeprowadzenie dowodu uzupełniającego z dokumentów „Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym w 2013 r.. Stan w dniu 31 XII” oraz „Rejestr Wyborców za IV kwartał 2013 r. z części województwa kujawsko – pomorskiego wg jednostek samorządu terytorialnego” na podstawie art. 106 § 3 p.p.s.a.,
3. zasądzenie od Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

1. Stan faktyczny sprawy

Dnia 23 czerwca 2014 r. została wydana uchwała nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podziału obszaru województwa kujawsko – pomorskiego na okręgi wyborcze, ustalenia ich numerów i granic oraz liczby radnych wybieranych w tych okręgach wyborczych do Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego.

¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm., zw. dalej p.p.s.a.

² Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, z późn. zm., zw. dalej u.k.w.

Uchwała została ogłoszona dnia 27 czerwca 2014 r.

Na jej podstawie doszło do zmniejszenia liczby radnych wybieranych z okręgu miasto Bydgoszcz z liczby 6 do 5. Taka zmiana była spowodowana rzekomym obniżeniem się liczby ludności w mieście Bydgoszcz do liczby 336015 mieszkańców (dane według stanu na dzień 31.12.2013 r.).

Pismem z dnia 21 lipca 2014 r. mój Mandant wezwał Sejmik Województwa Kujawsko – Pomorskiego do usunięcia naruszenia prawa spowodowanego wydaniem przedmiotowej uchwały. Wskazał w nim na niewłaściwy sposób ustalenia liczby mieszkańców zarówno Województwa Kujawsko – Pomorskiego jak i gminy Bydgoszcz.

W dniu 1 września 2014 r. została doręczona odpowiedź Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego wraz z uchwałą nr LII/812/14 odpowiedź Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie rozstrzygnięcia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, w której nie uwzględniono stanowiska zawartego w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

W ocenie mojego Mandanta stanowisko to nie jest właściwe, co zostanie wykazane poniżej.

2. Zarzuty

I.

Naruszenie art. 463 § 1 w zw. z art. 18 § 1 u.k.w.

a.

Odnosnie do zarzutu naruszenia art. 463 § 1 w zw. z art. 18 § 1 u.k.w. przedstawiam co następuje.

Stosownie do treści dyspozycji art. 463 § 1 u.k.w. podział na okręgi wyborcze, ich numery, granice oraz liczbę radnych wybieranych w okręgu wyborczym ustala, na wniosek marszałka, sejmik województwa według jednolitej normy przedstawicielstwa obliczonej **przez podzielenie liczby mieszkańców województwa** (podkreślenie moje – Ł. Sz.) przez liczbę radnych wybieranych do danej rady (...).

Natomiast art. 18 § 1 u.k.w. stanowi, że stały rejestr wyborców obejmuje osoby stale zamieszkałe na obszarze gminy, którym przysługuje prawo wybierania.

W niniejszej sprawie liczbę mieszkańców Województwa Kujawsko – Pomorskiego oraz mieszkańców gminy Bydgoszcz ustalono w treści uchwały nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podziału obszaru województwa kujawsko – pomorskiego na okręgi wyborcze, ustalenia ich numerów i granic oraz liczby radnych

wybieranych w tych okręgach wyborczych do Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego na podstawie danych znajdujących się w rejestrze wyborców na dzień 31 grudnia 2014 r. umieszczonym na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej³.

Jednakże przepis ten w żaden sposób nie odsyła w tej materii do danych znajdujących się w rejestrze wyborców.

W ocenie mojego Mandanta uzasadnia to przyjęcie, że w tej sprawie liczbę ludności Województwa Kujawsko – Pomorskiego oraz gminy Bydgoszcz powinno ustalić się w oparciu o dane posiadane przez Główny Urząd Statystyczny i określone w treści dokumentu „Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym w 2013 r.. Stan w dniu 31 XII”.

Główny Urząd Statystyczny jest bowiem centralnym organem administracji rządowej, którego jednym z celów jest prowadzenie badań statystycznych, w tym w zakresie zmian demograficznych.

Przemawia to za zasadnością posłużenia się w tej sytuacji danymi sporządzonymi przez Główny Urząd Statystyczny a nie zawartymi w rejestrze wyborców.

b.

W nawiązaniu do powyższego wyводу należy podkreślić, że liczbą ludności na dzień 31 grudnia 2014 r. ustalona na podstawie dokumentu „Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym w 2013 r.. Stan w dniu 31 XII” wynosi odpowiednio 2 092 564 dla województwa kujawsko – pomorskiego oraz 359 428 dla miasta Bydgoszcz.

Tymczasem przyjęta w analizowanej ustawie liczba mieszkańców województwa to 2 028 481 mieszkańców, a liczba ludności Bydgoszczy ma wynosić 336 015 mieszkańców.

Przyjęcie zaniżonej liczby mieszkańców odbiło się na liczbie mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego, które przydzielono miastu Bydgoszcz, bowiem na mocy przedmiotowej uchwały liczba mandatów wynosi 5.

Natomiast w przypadku przyjęcia właściwej ilości ludności – obliczonej o parciu o podane powyżej dane – w okręgu wyborczym utworzonym przez miasto Bydgoszcz wybieranych byłoby 6 radnych do sejmiku wojewódzkiego, co zostanie wykazane poniżej.

Po podzieleniu liczby mieszkańców województwa kujawsko – pomorskiego przez liczbę mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego otrzymywany jest zupełnie inny współczynnik, w oparciu o który obliczana jest liczba mandatów radnych:

---

³ Strona 2 uzasadnienia uchwały nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. oraz strony 4 – 5 uzasadnienia uchwały nr LII/812/14 odpowiedź Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 25 sierpnia 2014 r.

2 092 564 mieszkańców : 33 mandaty radnych sejmiku wojewódzkiego = 63411,03030

zamiast

2 028 481 mieszkańców : 33 mandaty radnych sejmiku wojewódzkiego = 61469,1212

Również obliczając liczbę mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego dla miasta Bydgoszczy uzyskiwany jest odmienny rezultat niż ten opisany w treści analizowanej uchwały:

359 428 mieszkańców : 63411,0303 = 5,6682252 ~ 6 mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego

zamiast

336 015 mieszkańców : 61469,1212 = 5,4664 ~ 5 mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego

Mając powyższe na uwadze, w przypadku prawidłowego ustalenia liczby mieszkańców województwa kujawsko – pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy nie doszłoby do odebrania okręgowi wyborczemu miasto Bydgoszcz jednego mandatu w wyborach.

II.

Naruszenie 373 § 2 u.k.w.

W niniejszej sprawie doszło do naruszenia dyspozycji art. 373 § 2 u.k.w. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy nie wystąpiły ku temu przesłanki.

Stosownie do treści tego przepisu ustalenie liczby radnych dla każdej rady następuje na podstawie liczby mieszkańców zamieszkałych na obszarze działania danej rady, ujętych w stałym rejestrze wyborców na koniec roku poprzedzającego rok, w którym wybory mają być przeprowadzone.

W zaskarżonej uchwale przy ustaleniu liczby mieszkańców Województwa Kujawsko – Pomorskiego oraz mieszkańców gminy Bydgoszcz oparto się na danych zawartych w dokumencie „Rejestr Wyborców za IV kwartał 2013 r. z części województwa kujawsko – pomorskiego wg jednostek samorządu terytorialnego”. Odwołano się przy tym do ww. przepisu jako podstawy prawnej do dokonania takich ustaleń.

Zdaniem Skarżącego takie zastosowanie ww. przepisu *per analogiam* do wykładni art. 463 § 1 u.k.w. jest niedopuszczalne, gdyż brak jest w jego treści zarówno wskazania wprost, że liczbę ludności ustala się w oparciu o dane rejestru wyborczego jak i określenia, że w tej sytuacji stosuje się pomocniczo dyspozycję art. 373 § 2 u.k.w.

Podejmując uchwałę nr LI/803/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. Sejmik Województwa Kujawsko – Pomorskiego oparł się zatem na nieuprawnionym zastosowaniu tego przepisu w drodze analogii co uzasadnia wątpliwości mojego Mandanta co do prawidłowości zastosowania tej procedury.

3. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

W niniejszej sprawie Sejmik Województwa Kujawsko – Pomorskiego został wezwany do usunięcia naruszenia prawa pismem z dnia 21 lipca 2014 r.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

4. Interes prawny w zaskarżeniu uchwały nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r.

Stosownie do treści art. 90 ust. 1 u.k.w. każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

Zdaniem mojego Mandanta poprzez wydanie uchwały nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podziału obszaru województwa kujawsko – pomorskiego na okręgi wyborcze, ustalenia ich numerów i granic oraz liczby radnych wybieranych w tych okręgach wyborczych do Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego doszło do naruszenia jego uprawnień a także interesu prawnego, które zostaną opisane poniżej.

a.

Po pierwsze, na mocy przedmiotowej uchwały doszło do obniżenia liczby mandatów radnych sejmiku wojewódzkiego, którzy mogą być wybierani w okręgu wyborczym miasto Bydgoszcz. Przekłada się to bezpośrednio na ograniczenie uprawnień mojego Mandanta, gdyż zarówno on jak i inni wyborcy mogą wybrać mniejszą liczbę swoich przedstawicieli - radnych do sejmiku wojewódzkiego województwa kujawsko – pomorskiego niż uprzednio.

b.

Po drugie, podstawą do wykazania naruszenia interesu prawnego mojego Mandanta przez powyższą uchwałę jest naruszenie na jej podstawie dyspozycji art. 463 § 1 pkt. 1 u.k.w.

Zdaniem A. Farugi: „Konkretność interesu prawnego przejawia się w tym, że wywodzi się on z konkretnej, indywidualnej i wyodrębnionej normy prawnej, która przyznaje jednostce określone korzyści prawne”⁴.

W niniejszej sprawie analizowana uchwała narusza dyspozycję art. 463 § 1 pkt. 1 u.k.w., gdyż w niewłaściwy sposób ustalono liczbę mieszkańców województwa kujawsko – pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy. Niewykluczone jest, iż w sprawie niewłaściwie określono liczbę ludności także w innych okręgach.

Przepis ten reguluje kwestię wyborów do sejmiku wojewódzkiego a przez to wskazuje na znaczenie jakie mają w tych wyborach głosy wyborców. Do chwili podjęcia opisywanej uchwały wyborcy z miasta Bydgoszczy mieli prawo wybierać swoich przedstawicieli do sejmiku w liczbie 6. Uchwała uszczupla natomiast to prawo. Mogą bowiem oni, a zatem także mój Mandant, wybrać 5 przedstawicieli zamiast 6.

Zasadne jest zatem przyjęcie, że uchwała wpływa w sposób realny, bezpośredni i rzeczywisty i konkretny na jego prawa i obowiązki – poprzez uszczuplenie jego praw.

c.

Po trzecie, pod podjęciem interesu prawnego rozumie się w doktrynie nie tylko związek zaskarżonego aktu prawa miejscowego z przepisem prawa materialnego ale także z przepisami postępowania w przedmiocie podjęcia uchwał bądź innych aktów prawa miejscowego.

Stanowisko takiej zajął m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 lipca 2006 r., podkreślając, że naruszenia interesu prawnego można wywodzić także z przepisów prawa regulującego procedury podejmowania uchwał⁵.

Ponadto w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lipca 2011 r. wskazano, że: „Interes prawny, rozumiany jako uprawnienia i obowiązki prawne, musi wynikać z normy prawa materialnego, która kształtuje sytuację prawną strony skarżącej. Przy czym norma ta może zostać wyinterpretowana z przepisów należących do różnych dziedzin prawa, a więc nie tylko z przepisów prawa administracyjnego. Ważne jest, aby przepis prawa odnosił się wprost do podmiotu wnoszącego skargę, co świadczy o istnieniu bezpośredniego i indywidualnego interesu prawnego. Naruszenie prawa musi istnieć na etapie wnoszenia skargi i być zagrożeniem realnym, bezpośrednim i rzeczywistym, a nie potencjalnym, przyszłym, niepewnym czy domniemanym”⁶.

W tym kontekście warto także przytoczyć sentencję orzeczenia Wojewódzkiego Sądu

⁴ Adrian Faruga, Komentarz do art.90, art.91 ustawy o samorządzie województwa, system informacji prawnej Lex, komentarz do art. 90.

⁵ II OSK 571/06, PPP 2007, nr 6, s. 91.

⁶ II SA/Sz 468/11, niepubl., system informacji prawnej Legalis.

Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 marca 2010 r., w którym podkreślił on, iż: „Podstawą zaskarżenia w trybie art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 ze zm.), tak samo jak w przypadku skargi składanej na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), jest niezgodność z prawem uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, wywołującej negatywne następstwa w sferze prawnej skarżącego (zniesienie, ograniczenie, uniemożliwienie realizacji uprawnienia, naruszenie interesu prawnego), zaś podstawą jej wzruszenia - niezgodność z prawem. Dla skutecznego zaskarżenia uchwały organu samorządu strona winna wykazać naruszenie jej interesu prawnego lub uprawnienia polegającego na istnieniu związku między zaskarżoną uchwałą a jej własną, indywidualną sytuacją prawną. Związek taki musi istnieć w chwili podejmowania uchwały, a nie w przyszłości i powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia konkretnych uprawnień albo nałożenia obowiązków”⁷.

Zatem interes prawny mojego Mandanta można wywodzić także z błędnego podjęcia przedmiotowej uchwały, tj. w oparciu o dane, które nie mogły być podstawą do jej podjęcia.

5. Uchwała nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r. jako akt prawa miejscowego

Stosownie do informacji zawartych w treści uchwały nr LII/812/14 z dnia 25 sierpnia 2014 r. uznano, że uchwała nr LI/803/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. nie może zostać uznana za akt prawa miejscowego, a tym samym nie można w stosunku do niej wystosować wezwania do usunięcia naruszenia prawa oraz zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Argumentacja zawarta w odniesieniu do tego stwierdzenia nie wydaje się przekonująca.

Zgodnie bowiem z postanowieniami ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa⁸ sejmik województwa stanowi akty prawa miejscowego na obszarze województwa. Wskazują na to art. 9 i 18 pkt. 1 u.s.w. Stanowią one, iż samorząd województwa, na podstawie upoważnień ustawowych, stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze województwa. Do wyłącznej właściwości sejmiku województwa należy stanowienie aktów prawa miejscowego.

Nadto należy podkreślić, że w doktrynie sformułowano szereg elementów, których występowanie pozwala uznać, że mamy do czynienia z aktem prawa miejscowego. Należą do nich:

- stanowienie na podstawie i w granicach ustaw,
- wyraźne upoważnienie ustawowe do jego wydania (szczegółowe lub generalne),

⁷ II SA/Gd 666/09, niepubl., system informacji prawnej Legalis.

⁸ Dz. U. z 2013 r., poz. 596, z późn. zm., zw. dalej u.s.w.

- adresatem kompetencji prawotwórczych są wspólnoty samorządowe, w imieniu których działają organy jednostek samorządu terytorialnego,
- terytorialny zasięg obowiązywania obejmuje obszar województwa lub jego części,
- autorem aktu prawa miejscowego może być organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (sejmik województwa),
- warunkiem wejścia w życie aktu prawa miejscowego jest jego stosowne ogłoszenie (w wojewódzkim dzienniku urzędowym),
- jest wydawany zasadniczo w formie uchwały,
- podlega kontroli sprawowanej przez organy nadzoru i sąd administracyjny⁹.

Wydaje się, że elementy te charakteryzują uchwałę nr LI/803/14 z dnia 23 czerwca 2014 r.

Nadto nie sposób również podzielić stanowiska w zakresie twierdzenia, że uchwała nr LI/803/14 z dnia 23 czerwca 2014 r. nie jest aktem prawa miejscowego ale innym aktem prawnym.

W doktrynie uznano, że wprowadziła ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.) nie definiuje tych pojęć ale dzieli ona akty normatywne na akty zawierające normy powszechnie obowiązujące (art. 4 ust. 1), czyli akty prawa miejscowego (w rozumieniu art. 87 ust. 2 Konstytucji), oraz akty niezawierające takich norm (art. 2 ust. 2), *ergo* - zawierające normy o ograniczonym podmiotowo (zindywidualizowanym) zakresie obowiązywania. Zatem uchwałę określającą ile mandatów do sejmiku wojewódzkiego przypada na dany okręg wyborczy należy uznać za ustanawiającą normę powszechnie obowiązującą w tym zakresie na terenie zarówno województwa kujawsko – pomorskiego jak i danego okręgu wyborczego¹⁰.

Na marginesie należy zauważyć, że w doktrynie sformułowano pogląd, że na podstawie art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596, z późn. zm.) możliwe jest zaskarżenie nie tylko aktów prawa miejscowego ale wszelkich uchwał samorządu województwa¹¹.

W związku z powyższym, niniejsza skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Łukasz Szmit
Radca prawny

⁹ Tak Chmielnicki Paweł, Dąbek Dorota, Kisiel Wiesław, Płażek Stefan, Dobosz Piotr, Kotulski Mariusz, Skrzydło-Niznik Iwona, Kryczko Paweł, Bandarzewski Kazimierz, Komentarz do art. 90 ustawy o samorządzie województwa, system informacji prawnej LexPolonica.

¹⁰ Tak Andrzej Szewc, Komentarz do art. 89 ustawy o samorządzie województwa, system informacji prawnej Lex.

¹¹ Tak Adrian Faruga, Komentarz do art. 90, art. 91 ustawy o samorządzie województwa, system informacji prawnej Lex.

Załączniki:

1. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa,
2. Uchwała nr LI/803/14 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2014 r.,
3. Uchwała nr LII/812/14 odpowiedź Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 25 sierpnia 2014 r.,
4. Wyciąg z dokumentu „Stan i struktura ludności oraz ruch naturalny w przekroju terytorialnym w 2013 r.. Stan w dniu 31 XII”,
5. Wydruk z „Rejestru Wyborców za IV kwartał 2013 r. z części województwa kujawsko – pomorskiego wg jednostek samorządu terytorialnego”,
6. Pełnomocnictwo,
7. Dowód uiszczenia opłaty od skargi,
8. Dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
9. Odpis skargi wraz ze wszystkimi załącznikami.

Lukasz Szmit

RADCA PRAWNY

Załącznik nr .....

Imię i nazwisko (nazwa) oraz adres nadawcy Łukasz Szmit
Kynck Jezycy 1/5, 60-847 Poznań

NIP 972-102-64-54, REGION 300873055

[illegible]